

เอกชนแนะปิดจุดอ่อน 'อีอีซี'
เชื่อมภูมิภาคเสริมแกร่งไทย
> 10

เอกชนแนะปิดจุดอ่อน 'อีอีซี' เชื่อมภูมิภาคเสริมแกร่งไทย

✎ วัชร ปุຍะนาวัน
กรุงเทพธุรกิจ

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (อีอีซี) ถูกผลักดันขึ้นมาเพื่อต่อยอด "อีสเทิร์นซีบอร์ด" ซึ่งมีแนวทางการพัฒนาที่มากกว่าการลงทุนภาคการผลิต โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ของภูมิภาค

สนั่น อังอุบลกุล ประธานสภาธุรกิจไทย-เวียดนาม เปิดเผยว่า อีอีซี อยู่บนพื้นที่ยุทธศาสตร์ที่ดีมีความพร้อมด้านสาธารณูปโภค แต่ไทยเสียเปรียบเวียดนามในการอำนวยความสะดวกในการทำธุรกิจที่รัฐบาลเวียดนามทำได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากกว่า และมีการติดตามผลที่ดี ซึ่งกฎหมายของเวียดนามปรับเปลี่ยนได้เร็วทันความต้องการของนักลงทุน

ในขณะที่การขับเคลื่อนอีอีซีของไทยมีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) กำกับดูแลตาม พ.ร.บ.เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก แต่ยังมิชอบจำกัดการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งแม้ สกพอ.มีอำนาจพิเศษ แต่การบริหารงานยังขึ้นกับกระทรวงต่างๆ ทำให้การแก้ไขปัญหาทำได้ล่าช้าหรือขาดประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงต้องเร่งแก้เรื่องนี้ ในขณะที่รัฐบาลเวียดนามให้ผู้นำแต่ละจังหวัดมีอำนาจเต็มที่ส่งเสริมให้แข่งขันกันทำงาน และรัฐบาลกลางเป็นผู้ตรวจสอบประสิทธิภาพจึงทำงานได้รวดเร็ว

สมหะทัย พานิชชีวะ กรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารบริษัท อมตะวีเอ็น จำกัด (มหาชน) หรือ AMATAV กล่าวว่าอีอีซีไม่ควรตั้งเป้าว่าจะแข่งขันกับประเทศอื่น

ในการดึงดูดการลงทุน แต่ต้องพัฒนาอีอีซีให้เป็นจุดเสริมต่อยอดความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมไทยและประเทศในภูมิภาคนี้ ดังนั้นควรมีความร่วมมือกับ "ลาว เวียดนาม กัมพูชา เมียนมา" ให้เชื่อมเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจจากฝั่งตะวันออกของอาเซียนไปสู่ฝั่งตะวันตก

แนวทางดังกล่าวจะทำให้ภาคอุตสาหกรรมในอีอีซี เชื่อมโยงห่วงโซการผลิตกับประเทศในระเบียงเศรษฐกิจนี้เป็นประตูการค้าออกสู่ทั้งฝั่งตะวันออกที่เวียดนามไปสู่ทะเลจีนใต้ และประตูฝั่งตะวันตกที่เมียนมาออกไปสู่มหาสมุทรอินเดีย

"หาก อีอีซี มีเป้าหมายที่เอื้อประโยชน์ แต่กับประเทศไทยจะเกิดได้ยากถ้าไม่มีประตูออกสู่ตะวันออกและตะวันตก โดยประตูออกจากริมจากท่าเรือในเวียดนามไปสู่ตะวันตกที่เมืองทวาย ประเทศเมียนมา ซึ่งมีความสำคัญมาก ซึ่งหากจะทำท่าเรือหลักที่ภาคใต้ของไทยจะหาพื้นที่ได้ยาก และอยู่ห่างจากกรุงเทพอยู่ไกล แต่หากออกที่ จ.กาญจนบุรี ไปอีกประมาณ 200 กิโลเมตร ก็ถึงท่าเรือหลักทวายแล้ว จึงมีความสะดวกมากกว่า"

ทั้งนี้ อมตะวีเอ็นเข้าไปลงทุนตั้งนิคมอุตสาหกรรมในเวียดนามมา 26 ปี ทำให้เห็นศักยภาพการลงทุนในเวียดนามสูงมาก โดยปัจจุบันอมตะพัฒนานิคมอุตสาหกรรมอยู่ทั้งทางตอนเหนือและตอนใต้ของเวียดนามรวม 6 โครงการ พื้นที่พัฒนา 2,500 เฮกตาร์หรือ 15,625 ไร่ ด้วยเงินลงทุน 840 ล้านดอลลาร์หรือ 27,200 ล้านบาท มีโรงงาน 170 โรง

รวมทั้งอมตะวีเอ็นยังมีแผนที่จะร่วมมือกับพันธมิตร 2 บริษัทจากเอเชียตั้งนิคมฯ

ในภาคกลางที่เมืองดานัง มีพื้นที่ประมาณ 3 พันไร่ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เป็นเมืองท่องเที่ยว อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และปิโตรเคมี ซึ่งมีความชัดเจนภายในปี โดยในปีนี้อาจจะใช้เงินลงทุนประมาณ 3 พันล้านบาท

ส่วนอนาคตมีแผนที่จะร่วมลงทุนกับบริษัทต่างชาติจากเกาหลีใต้ และญี่ปุ่น ในการลงทุนพัฒนาพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมที่เหลืออยู่ 1.5 หมื่นไร่ รวมทั้งจะขยายการลงทุนในธุรกิจต่อเนื่อง เช่น โรงไฟฟ้า น้ำเพื่ออุตสาหกรรม ซึ่งจะใช้โมเดลเดียวกันที่พัฒนาในประเทศไทย โดยรัฐบาลเวียดนามมองธุรกิจนิคมฯเป็นการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการพัฒนาประเทศ จึงให้การสนับสนุนสูง

ในขณะนี้ อมตะวีเอ็น มีพื้นที่ที่พัฒนาและพร้อมขายในพื้นที่นิคมฯภาคเหนือ 800 ไร่ และภาคใต้ 250 ไร่ ส่วนยอดขายในปีนี้เป็นไปได้ยาก ขึ้นอยู่กับสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 แต่หากทุกอย่างคลี่คลายก็มีโอกาสที่จะขายได้ทั้งหมด เพราะในปีก่อนนักลงทุนเข้ามาดูพื้นที่และเซ็นสัญญาไม่ได้ หากปีนี้เปิดประเทศก็จะมีนักลงทุนเข้ามา

ทั้งนี้ เวียดนามมีจุดเด่นใน 3 เรื่อง คือ 1.มีที่ตั้งประเทศติดกับจีนและทะเลจีนใต้ ซึ่งจีนเป็นยักษ์ใหญ่ในด้านการผลิตและการบริโภคของโลก

2.รัฐบาลมีนโยบายที่ดี เข้าใจบทบาทของตัวเองว่าจะต้องดำเนินการในเรื่องใดที่อำนวยความสะดวกให้กับนักลงทุน และเป็นรัฐบาลที่มีเสถียรภาพมาก

3.มีกำลังคนที่มีประสิทธิภาพคนเวียดนามใฝ่รู้มีการพัฒนาตัวเองตลอดเวลา ซึ่งจะทำให้

ประมาณการเศรษฐกิจเวียดนาม GDP

หมายเหตุ 2564 คาดการณ์โดย World Bank, IMF, ADB

ไทยเข้าไปลงทุนในเวียดนามสะสมเป็นอันดับ 7 (603 โครงการ)

มูลค่าการลงทุน

ข้อเสนอของภาคเอกชน

สภาธุรกิจไทย-เวียดนาม

EEC (ท่าอากาศยานนานาชาติ)

- มีข้อจำกัดการบริการภาครัฐ
- สกพอ. มีอำนาจพิเศษแต่การบริหารงานใน EEC ขึ้นกับกระทรวง
- แก้ไขการบริหารงานภาครัฐใน EEC คล่องตัวขึ้น

AMATA

- ไม่มอง EEC เป็นคู่แข่งประเทศเพื่อนบ้าน
- สร้างความร่วมมือ EEC กับ เวียดนาม ลาว กับพม่า
- พัฒนา EEC เป็นฮับพลาซ่าเขตภูมิภาค

คอขวด

- รองรับการลงทุนอุตสาหกรรมไฮเทค
- กลุ่มเดียวกับอุตสาหกรรมเป้าหมายของไทย

คอใต้

- รองรับการลงทุนใช้แรงงานมาก

ที่มา : สภาธุรกิจไทย-เวียดนาม, AMATA กราฟฟิก กรุงเทพธุรกิจ 29/1/2564

สังคมเวียดนามเข้าสู่การมีค่าครองชีพสูงขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ตลาดภายในประเทศขยายตัวในอนาคต

ขณะที่รัฐบาลเวียดนามอยู่ระหว่างการจัดทำแผนพัฒนาสังคม-เศรษฐกิจ 5 ปีฉบับใหม่ได้วางเป้าหมายในการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในประเทศเวียดนามสู่การเป็น “เมืองอัจฉริยะ” ซึ่งแนวคิดเมืองอัจฉริยะครอบคลุมทั้งด้านพลังงานชุมชนการผลิตการขนส่งและคมนาคม การศึกษาเทคโนโลยีและการจัดการสิ่งแวดล้อมอัจฉริยะซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศของเวียดนามอีกด้วย

“ในพื้นที่อุตสาหกรรมภาคใต้ของเวียดนาม ได้มุ่งเน้นในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานสูงเพื่อเป็นฐานการผลิตสินค้าใช้ในประเทศและส่งออก ส่วนในภาคเหนือจะเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มุ่งเน้นในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ให้สิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุดถึง 16 ปี ขณะที่ไทยให้สูงสุดเพียง 11 ปี ในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีนวัตกรรม ทำให้มีแรงดึงดูดการลงทุนสูงมาก ซึ่งเงินลงทุนที่เข้าเวียดนามส่วนใหญ่ถึง 60% จะเป็นอุตสาหกรรมทำให้มีสินค้าใหม่ๆ เพิ่มขึ้นทุกปี”

ทั้งนี้ แม้ว่าไทยกับเวียดนามจะแข่งขันในอุตสาหกรรมไฮเทคเหมือนกัน แต่มีจุดเน้นที่ต่างกันตามศักยภาพของประเทศ โดยเวียดนามมีความเข้มแข็งในเรื่องของบุคลากรที่เยาวชนสนใจในเรื่องการเรียนวิทยาศาสตร์สูง ประกอบกันอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์มีปริมาณการลงทุนสูง ก็จะเน้นไปทางสมาร์ทอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น ส่วนไทยมีจุดเด่นในเรื่องของอุตสาหกรรมยานยนต์ ก็จะไปสู่อุตสาหกรรมรถยนต์ไฟฟ้า เป็นต้น

สกพอ.มีอำนาจพิเศษแต่การบริหารงานยังขึ้นกับกระทรวง ทำให้การแก้ไขปัญหาทำได้ล่าช้าหรือขาดประสิทธิภาพ
สนั่น อังอุบลกุล